Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Μανουέλλα, Πειραιά. Τὸ διήγημά σας δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν γιατ' εἶνε γραμμένο καὶ ἀπ' τὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ χάρτου. Ὡστόσο ἀπὸ μερικὲς ματιές ποὺ ρίξαμε φαίνεται πὼς εἶνε ἀρκετὰ καλογραμμένο. Στεῖλτε τίποτε ἄλλο ἢ κἀτι τὸ ἴδιο, γραμμένο ὅμως ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ χάρτου. Νησιώτην, Νησί. Κοιτάχτε στὴν ἀλληλογραφία τῶν προηγουμένων φυλλαδίων. Ἂν δὲν σᾶς ἀπαντήσαμε αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ διήγημά σας δὲν ἐλήφθη. Πηγή. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν καὶ εἰς τὸ μέτρον. Γρηγόριον Πλιάκαν, Γαστούνη Ἠλείας. Τὸ ποιηματάκι σας ὄχι καὶ τόσο κακό. Δείχνει πὼς γρήγορα θὰ γράψετε πολὺ καλά. Πίπηνν Μινέτον, Ἀργοστόλιον. Ματαίως ζητᾶτε τὰ περιπλέξετε τὰ πράγματα. Ἔννοεῖτε νὰ στείλετε τὸ δέμα ἢ τὰ χρήματα; Ἂν εἶσθε ἀριστοκράτης, περιζήτητος στὰ σαλόνια, ἂν παραθερίζετε τὸ θέρος, ἂν οἱ πρόγονοί σας ἦσαν δοῦκες καὶ βαρῶνοι, κ.τ.λ. κ.τ.λ. δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡμᾶς. Γιὰ τελευταία φορὰ σᾶς συμβουλεύουμε νὰ φανῆτε συνεπὴς στὸ λόγο σας. Ὁ κ. Θεοδ. σᾶς στέλνει—ἀφοῦ καταφύγατε στὰ φιλάνθρωπα καὶ γενναιόψυχα αἰσθήματά του—σχετικὴν πανταχοῦσαν. Ἀγάπιον Παταδόπουλον, Θεσ]νίκην. Τὸ διήγημά σας μᾶς κατασυνεκίνησε. Ἐφθάσαμε μέχρι ροῆς δακρύων! Τὸ δημοσιεύουμε μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι παρέχουμε ἄφθαστον φιλολογικὴν πανδαισίαν στοὺς ἀναγνώστας μας, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ συνιστῶμεν, ἐπὶ πλέον, ὡς μοναδικὸν ἀντίδοτον κατὰ τῆς μελαγχολίας καὶ πάσης ἄλλης θλίψεως.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟΝ ΘΗΛΥ

«*Ὁ φίλος μου Κώστας Κουλάκης ἐφαίνετο πάρα πολὺ σκεπτικός καὶ ἀπογοητευμένος τὶς τελευταῖες αὐτές ἡμέρες, τὸ δὲ φαινόμενον τοῦτο μ' ἔκρατε εἰς διαρκῆ ἀγωνίαν, τοσοῦτον ἄλλον καθ' ὅσον ὁ ἀπὸ πενταετίας φίλος μου ἀντιπροσώπευε ἕναν γελαστὸν καὶ πόντοτε εὔθυμον τύπον.*

Τὸν ἐρωτῶ δὲ περὶ τοῦ ἀπευκταίου τὴν στιγμὴν ποὺ μόλις μὲ εἶδε, ἔβαζε βιαστικὰ στὴ τσέπη του ἕνα χαρτὶ ποὺ διόβαζε.

Ἄκουσα τότε ἕνα μουρμούρισμα, καὶ ὁύο γαλανὰ μάτια νὰ προσηλώνονται ἐπάνω μου σὰν νὰ ἐζήτουν νὰ μάθουν εἰς τὴν ἄμψιν τῶν ματιῶν μου τὴν προαίσθησι τῆς ψυχῆς μου.

Καὶ ἀκούω τὸν φίλον μου εἰς ξηρὸν πάντοτε τόνον νὰ μοῦ διηγεῖται τὴν ἱστορίαν ἐκείνην, διὰ τὴν ὁποίαν ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐκράτει τὸ σῶμα του ἄνευ ψυχῆ.

— Θὰ εἴμουνα τότε εἰκοσιὁύο ἐτῶν· ἀρχίζει ὁ φίλος μου - ὅταν συνήντησα τὸν ὁρόμο τῆς ζωῆς μου, ὁ κορίτσι ἐκεῖνο τοῦ ἰδανικοῦ μόυ, ποὺ θἄλεγες ὅτι ἦταν πλασμένη μόνον γιὰ ἐμέ: μιὰ κοπέλα μέχρι δεκαεννιὰ ἐτῶν, μελαχροινή, μὲ μαῦρα μάτια, καὶ μὲ λοτιχένιο σῶμα.

Φαντάζεισαι τώρα τί ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς ἐμὲ ἡ ἐμφάνισίς μου· ἐνόμισα ὅτι ἡ νέα ἐκείνη μὲ ἐκύτταζεν ἐπίμονα, ἄλλον ἐκατευτικὰ καὶ μὲ ἐκύτταζεν προσεκτικά.

Κατελήφθην ὡς ἐκ ἐντιστοῦ ὑπ' ἀόριστου φόβου καὶ ὁσάκις συνηντῶντο αἱ ματιές μος διεγράφετο εἰς τὸ πρόσωπόν της, ἕνα γλυκὺ χαμόγελο καὶ μιὰ ἐλαφρὰ ὑπόκλισις ἡ ὁποία ἐφαίνετο ὑποταγήν.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἡμερῶν, τῶν σχέσεων εὑρισκομένων εἰς τὴν αὐτὴν καὶ ἀπὸ πρότερον θέσιν, ἐκαταλάβαινα ὅτι τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνώνει ψυχικῶς τε καὶ διανοητικῶς ἀπὸ νεαρᾶς ὑπάρξεως, κατέκτησα μοιραίως καὶ βραδέως μὲν ἀλλ ἀσφαλῶς τὴν νεανικὴν μου καρδιά.

Εὑρισκόμενος πρὸ τοιαύτης καταστάσεως καὶ ἐνδιαφερόμενος διὰ πρώτην ἴσως φορὰν διὰ τὸ πρόσωπον μιᾶς ἄλλης ὑπάρξεως δὲν μοῦ ἔμενε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν συναντήσω καὶ ἐκφράσω τὰ πρὸς αὐτὴν αἰσθήματά μου. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη προσέκρουε εἰς τὴν πιθανὴν ἄρνησιν τῆς ἀγάπης μου καὶ τότε τὸ αἷμα μου πάγωνε καὶ ἤλιγγος διέτρεχε τὸ σῶμα μου.

Συλλογιζόμενος νυχθημερὸν αὐτήνα ποὺ ἡ ζωντανὴ εἰκὼν της οὔτε στιγμὴ ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὰ μάτια μου, ὁύο μῆνες μετὰ τὴν πρώτην διασταύρωσιν τῶν ματιῶν μας, καὶ ὑπὸ ἐντελῶς μυθιστορηματικὰς συνθήκας ἐμάθαινα ὅτι ἐλέγετο Μαίρη Παναγοῦ καὶ ἐκατώκει εἰς τὴν ὁδὸν ἁγίας Βαρβάρας καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 839 οἴκον.

Ἔπέρασαν ἕκτετε ὁύο χρόνια καὶ ἰσάριθμοι μῆνες, κατὰ τὸ διάστημα τὸ ὁποῖον πολλάκις ἔπερνα τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν ὁδὸν Ἁγ. Βαρβάρας καὶ τὴν συνήντων τακτικώτατα χωρὶς νὰ κατορθώσω ἐννοεῖται νὰ τῆς ὁμιλήσω λόγῳ τῇ, παρατηρουμένης διχρόνου ἀσταθοῦς ἐνεργείας ἐκ μέρους μου ἀφ ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τοῦ ὅτι πολλάκις μὴ βοθείσης τῆς εὐκαιρίας ἀδυνατοῦσα νὰ σπάσω τὴν ἀλυσοῖδα, ποὺ συνέδεε τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν τῆς καρδιᾶς μου μὲ τὴν ἐπίσης ἰσχυρὰν ἀντίστασιν τοῦ λάρυγγός μου ἀδυνατοῦντος ν' ἀρθρώσῃ λέξιν.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων καὶ ἐπὶ ἀνέβαινα μία τῶν τελευταίων αὐτῶν βραδιῶν, ἵνα ἀπολαύσω τοὐλάχιστον, τὸ ἀτένισμα τῶν μαύρων ματιῶν ὑπὸ τὸ διαυγὲς φῶς τῆς πανσελήνου, τὸ ὁποῖον ἐχάνετο τόσον ἀργὰ εἰς τὸ σύννεφα—οἰωνὸς ὅπερ οὐχὶ καλῶς, συναντῶ τὴν Χρυσούλαν Πιπίδη παλαιὰν γνώριμη, καὶ παρ' ἐλπίδα στενὴν φίλην τῆς Μαίρης ἥτις καὶ μὲ ἐνεχειρίζει μίαν ἐπιστολήν. Ἐγὼ δὲ μέ ταχὺ βῆμα στρίβων τὴν γωνίαν ἀνοίγω τὸν φάκελλον καὶ διαβάζω τ' ἀκόλουθα. Καὶ λέγοντας αὐτὰ ὁ φίλος μου ξεδίπλωσε ἕν χαρτί, αὐτὴν ἀκριβῶς ποὺ τὴν εἶχε τσαπώσει πρὸ ὀλίγου, καὶ ἀφοῦ ἐκύττοξεν δεξιὰ κι' ἀριστερὰ διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἄπαξ διὰ τὴν παντὸς διὰ τὴν μοναξιάν μας, διαβάζει χαμηλοφώνως καὶ συχνάκις διακοπτόμενος ὑπὸ λυγμῶν τὰ κάτωθι:

Ἀγαπητὲ Κώστα,

Παρ' ὅλον ὅτι αἰσθάνομαι τὸ βαρὺ πλῆγμα ποὺ σὲ καταφέρω ἐν τούτοις μνηστευθεῖσα μετὰ τοῦ κ. Δ. Τσ ἀναχωρῶ ἰσπευσμένως διὰ Σέρρας ὅπου καὶ θὰ καταλύσω ὁριστικῶς.

Μαίρη Γιαννακοῦ

Μὲ ὁάκρυα στὰ μάτια καὶ μὲ μισοπνιγμένην φωνὴν διὰ τὴν ἀπιστίαν ἐκείνης ἀκούω τὸν φίλον μου νὰ ψιθυρίζῃ:

«Τὰ χρόνια θὰ διαδέχωνται ἄλλησ, οἱ καιροὶ θ' ἀλλάζουν, ὁ κόσμος θὰ προχωράῃ καὶ τὸ αἰώνιον θῆλυ θὰ τυραννάῃ αἰωνίως τὸ ἄσχημον φῦλον».

Τα-μπλ, Χανιά, Ἡ «Ἱστοριοὐλλα» σας δὲν εἶνε πρωτότυπη. Εἶνε γαλλικὸ παραμῦθι μεταφρασμένο παρόμοιον τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ στὴ γλῶσσα μας. Γιατὶ δὲν μᾶς τὸ γράφετε αὐτό; Στεῖλτε μας καὶ τὴν ἄλλη. Χ ῇ ἡστον Καχριμάνην. Τὸ διηγηματάκι σας γραμμένο μὲ ἀρκετὴ χάρη. Μονάχα ποὺ εἶνε παραπολὺ σύντομο. Σὲ πολλὰ σημεῖα μάλιστα ἐντελῶς τηλεγραφικό. Ὡστόσο φανερώνει ὅτι ξέρετε νὰ γράφετε ἀρκετὰ καλὰ καὶ αὐτὸ εἶνε πολὺ σπουδαῖο. Βασίλειον Καραγιώργην, Κρέσταιναν. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ ἐνθουσιώδη ὑπὲρ τοῦ «Μπουκέτου» λόγια σας, τὰ ὁποῖα μᾶς συνεκίνησαν. Ἀνδρέαν Κωνσταντέαν, Ἐνταῦθα. Δὲν ἔχετε δίκηο ποὺ θυμώνετε. Πιθανὸν ν' ἀργήσαμε νὰ σᾶς ἀπαντήσουμε, ἀλλὰ σᾶς ἀπαντήσαμε. Ἡ καθυστέρησις ὀφείλεται στὸ ὅτι ἀπαντᾶμε σὲ ὅλους κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τῆς λήψεως τῶν ἐπιστολῶν τους. Θεώνην Ξυνταράκου, Λάρισσαν. Τὸ διήγημά σας κιλογραμμένο, ἀλλὰ ἡ ὑπόθεσίς του πολὺ κοινή. Ἂν ἦταν κάπως πρωτότυπη ἴσως τὸ διήγημα νὰ ἦταν ἀπολύτως καλό. Χρήστον Βουλαλᾶν, Πλωμάριον Μυτιλήνης. Δυστυχῶς ἰατρικὰ βιβλία δὲν ἀγοράζουμε. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸν κόπο στὸν ὁποῖο ὑπεβλήθητε καὶ μᾶς ἐγράψατε. Δ. Ἀνδριανόπουλον, Τρίπολιν. Τὰ ποιήμυτά σας ἀπολύτως ἀνεπιτυχῆ. Προσφυγόπουλο, Νέον Ἠολύγωνον. Τὸ ποίημα δὲν φαίνεται νὰ εἶνε δικό σας. Εἶνε ἀντιγραφὴ ἢ μίμησις κάποιου παληοῦ πατριωτικοῦ τραγουδιοῦ. Παναγιώτην. Ὄρφανόν, Μέγυρα. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸ ὡμότατο γράμμα σας. Μᾶς συγκινοῦν ἐξαιρετικὰ αἱ ἐνθουσιώδεις καὶ ἀθῶαι αὐταὶ ἐκδηλώσεις τῶν ἀναγνωστῶν μας ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ μας. Τὸ ποιηματάκι σας ἀτεχνον ἀκμῆ. Γιώργην Ποτήρην, Ἐνταῦθα. Καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὴν ἐνθουσιώδη ἐπιστολή σας. Ἡ Κηθυραϊκὴ; παράδοσι, ποὺ μᾶς στελνετε εἶνε, δυστυχῶς, πολὺ γνωστή. Κων. Κωνσταντίνου, Δράμα. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διηγήματός σας δι. πρωτότυπος καὶ θυμίζει ἄλλα παρομοίας ὑποθέσεως διηγήματα.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ

STARR

MASTERTONE ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ: *Στοὰ Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον 8-31*

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: *Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26*